

Johann Bernhard Quistorp

**Programma Passionale Qvo Ad Dies Qvadragesimales, Piæ Passionum Ac Mortis
Jesu Christi Salvatoris Mundi ... Cives Academiae Qvædam De Internis Animi
Motibus, Qvi Ex Seria Operis De Redemptione Jesu Christi Contemplatione Oriri
Possunt Et Debent, Præfatus Pro Officio Suo Excitat Et Adhortatur**

Rostochii: Typis Johann. Jacob. Adleri, [1745?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1004033877>

Druck Freier Zugang

J. 512.

—
1745 Fasten

~~A-1256.~~ 280.

R 1745

PROGRAMMA PASSIONALE
 QVO
 AD DIES QVADRAGESIMALES,
 PIÆ PASSIONUM AC MORTIS
 JESU CHRISTI SALVAT
 RIS MUNDI ACERBISSIMARUM
 CONSIDERATIONI SALUTARI DESTINATIS
 DEBITA DEVOTIONE PERAGENDOS

CIVES ACADEMIÆ O. O. HONORATISSIMOS,
 QVÆDAM DE INTERNIS ANIMI
 MOTIBUS, QVI EX SERIA OPERIS
 DE REDEMPTIONE JESU CHRISTI CONTEMPLATIONE
 ORIRI POSSUNT ET DEBENT,

PRÆFATUS PRO OFFICIO SUO EXCITAT ET ADHORTATUR
 JOHANNES BERNHARDUS QVISTORPIUS,
 MED. DOCT. PROF. PUBL. ORDIN. AC POLIATER,
 HODIE ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS RECTOR.

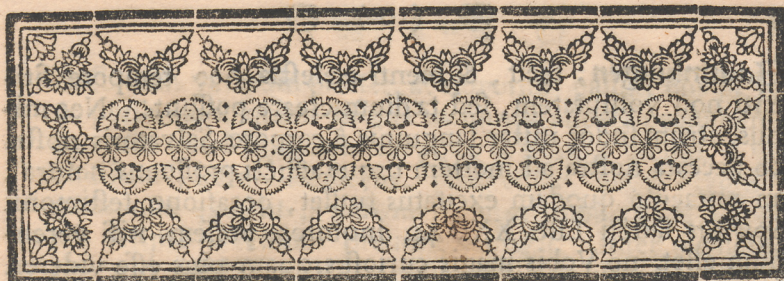
ROSTOCHII,

TYPIS JOH. JAC. ADLERI, SEREN. PRINC. ET ACAD. TYPGR.

M-1256²⁸⁰

PROGRAMMA PASSIONALE
 OVO
 AD DIES QUADRAGESIMALES
 PIE PASSIONUM AC MOR-
 TIS JESU CHRISTI SALVA-
 RIS MUNDI ACERBISSIMAE
 CONSIDERATIONI SALUTARI DESTINATIS
 DEBITA DEVOTIONE TRACENDOS
 CIVES ACADEMIE O. O. HONORATISSIMOS
 QUADAM DE INTERNIS ANIMI
 MOTIBUS, QUI EX SERIA OPERIS
 DE REDEMPTIONE JESU CHRISTI CONTEMPLATIONE
 ORI POSSUNT ET DEBENT,
 BREVIUS PRO OFFICIO SUO EXCIPIT ET ADHORTATUR
 JOHANNES BERNHARDUS QVISTORPUS
 MED. DOCT. PROF. PUBL. ORDIN. AC COLLEGIAR.
 HODIE ACADEMIE ROSTOCKENSIS RECTOR.
 ROSTOCKIAE
 MDCCCXXXI
 Typis JOH. JAC. ADLERS, SENEN. PRINC. ET ACAD. P. REG.

Q. D. O. M. B.

Quibus Vosmet, Cives O. O. Honoratissimi! piis meditationibus ad tempus quadragesimale devota mente celebrandum excitem? Infinita sunt maximi ponderis argumenta, quæ non minus animum sciendi cupidum, quam veræ pietatis studiosum alere posse videntur. Hinc fit, ut in illa argumentorum copia electionem instituturus diu multumque hæream, & quodnam vestro desiderio festisque quadragesimis pie peragendis sit convenientissimum, incertus maneam. Veteres bacchanalium ritus & consuetudines, quo nomine & titulo ceremoniæ istæ magis gentiles, quam Christianos decentes insigniri merentur, recensere & superfluum esset, nec juvaret, cum uberrimam in iis colligendis messem Vir Consultissimus & Doctissimus Dn. J. P. SCHMIDT, Collega noster Honoratissimus Aestimativissimus, in elegantissimo suo tractatu sub titulo *Sastelabends*

) 2

Samms

Sammlungen; fecit, & menti cœlestia hoc tempore siti-
 enti non voluptatem, sed tedium creare possunt. Nec mi-
 nus, utrum sudor instar sanguinis è corpore Salvatoris nostri
 ob peccata nostra ad mortem usque afflicti profluens natura;
 an miraculo quodam excitatus fuisset, occasione testimonii
 Spiritus sancti Luc. XXI, 44. inquirere possem, nisi veren-
 dum esset, ne Vobis magis curiosus, quam pius esse viderer.
 Longe autem meliori jure cogitationes nostræ, in memoriam
 passionis & mortis Christi, disquisitione de aqua & sangui-
 ne, ex perfosso mortui Redemptoris latere, verissimo teste
 Joanne Cap. XIX, 34. profuente, exerceri possunt. Maxi-
 mum enim mysterium & indubium pro Jesu Christo vero
 Messia argumentum in illo effectu contineri ex 1 Joh. V. 6.
 cognoscimus. Quapropter attentionem meam in primis
 huic quæstioni, non diffiteor, destinaveram, quædam ad fi-
 dem nostram, partim accendendam, partim alendam laudabi-
 li nostro instituto præfaturus: cum veritatum ad medicinam
 spectantium exploratores præceteris testimonium perhibe-
 re possunt, an aqueus in Pericardio latens humor & sanguis
 vel potius cruor in defuncti corpore residuus ad effectum
 hunc plane singularem naturali modo explicandum suffi-
 ciant. Cum autem in Positionibus quibusdam medico-bi-
 blicis illam materiam Experientissimus ac Doctissimus Doctor
 & Professor GEORG. CHRISTOPH. DETHARDINGIUS,
 Collega meus Honoratissimus penitus exhaustit: illas alle-
 gare, quam acta reagere duxi consultius. Possent ex historia
 Passionis Jesu Christi humano generi salutaris justitia DEI
 infinita plana reddi; possent ostendi, justissimi DEI, lapsu ho-
 minis læsæ majestati non, nisi redemptore homine simul &
 DEO sive Theanthropo, fieri satis; possent denique effici, ut ob-
 edientia Christi & activa & passiva tantum homines redi-
 mi potuisse cognosceretur. Sed mihi adeo felici esse non
 licuit, ut intima sacro sanctæ theologiæ penetralia adire
 potuissem & ex infinito veritatum cœlestium thesauro ea de
 promere. Hinc illas sublimes veritates in scriptis cœlestium
 docto-

doctorum veterum pariter, ac novorum passim obvias legere
 & perscrutari, quam lingua iis minus assueta proponere ma-
 lo. Ad aliud argumentum, quo & munus meum, & votum
 omnium piorum impleam, progrediar, quod partim vires
 meas non excedit, partim scopum publicis his adhortato-
 riis scriptis intentum proxime attingit. Inter elementa re-
 ligionis christianæ de contritione & fide doctrina à divo re-
 fertur Paulo Hebr. VI, 1. ut adeo vitio & dedecori christia-
 norum cuilibet vertendum esset, qui in illa ad suam salu-
 tem tam necessaria cognitione suam profiteri cogeretur igno-
 rantiam. Ille, ille inquam fidei articulus est, ex quo non-
 nulla, quæ sua gravitate, momento ac necessitate sibi commen-
 dant, ad alendam nostram quotidianam penitentiam decer-
 pere constitui. Potissimum autem sanctos animi motus si-
 ve affectus, quibus vera animi contritio & fides abundat, re-
 spiciam, & paucis, quinam, ac quomodo illi ex salutifera a-
 cerbissimæ Christi passionis consideratione ortum suum tra-
 hant, pro ingenii viribus inquiram. Ex recensione Evan-
 gelistarum fide dignissima afflictionum ac mortis Christi a-
 cerbissimæ non minus, quam ex aliis sacrae scripturae locis
 apparet, ipsum filium altissimi in carne assumpta infinitam
 iræ divinæ vim pœnasque inferni maximas, easque ratione
 intensionis suæ æternas, ad delenda nostra peccata ad mor-
 tem crucis usque sustinuisse. Et quis est christianorum,
 qui non noverit, ea omnia mala peccatis suis promeruisse,
 ipsique fuisse subeunda? Quis est, qui gravissimam DEI i-
 ram aut sustineri, aut evitari, aut justo divino dolori satis fie-
 ri potuisse credat? Quæ cum ita sint, animi hominum non
 possunt non perturbari, & motus, nescio qui, suo nomine qui-
 dam ingrati, nobis autem admodum salutares progigni. Cum
 malorum imminentium intuitus genuina mater non contem-
 nendi habetur metus: illum ingratum terrorem animo, cui
 infinita & gravissima mala ob sua delicta quam atrocissi-
 ma obversantur, injici dubium non est. Quem enim hor-
 ror, pavor & conturbatio, tanquam filia metus non sub-
 eat,

eat, qui magnitudinem pœnarum infernalium, ob quas anima Christi ipsa, quam tamen divina virtus sustentavit, ad mortem usque in tristitiam coniecta est, sibi sinit præsentem? Quod si mens suo loco moveatur, & omnia excutiantur cogitata, prouti pavoris & conturbationis natura requirit: admodum non est mirum. Quo fit, ut & ob urgentem iram divinam, & atrocitatem factorum suorum vivide animo præsentem maxima affici possit tristitia, quæ in mœrorem, lamentationem, quid quod desperationem, nisi Deus illius hominis misereatur, abit certissime. Ut quisque enim præsentis & futuri mali gradum ejusque certitudinem intuetur: ita maxime variis tristitiæ affectibus vexatur & angitur. Sed quorsum hæ animi perturbationes tendunt? Ut in mente voluptas facinorosorum exstinguatur scelerum, ejusque loco tædium erga peccata oriatur gravissimum. Sensus enim præsentis & futuri mali a delictis nostris proficißentis tædium non potest non creare, idque maximum. Et cum in tristitiæ præsentia a peccatis nostris ortæ naturæ veræ contritionis consistat: iis animi motibus, consideratione passionis Christi excitatis, adfistente Spiritus sancti gratia, vera progignitur peccatorum pœnitentia. Nulla autem promovendæ salutis nostræ vis contritioni inest, sed potius desperationi est proxima, nisi fide in Christum salutari sublevetur, ut in pœnitentiam nunquam pœnitendam evadat. Quid igitur pia & sacra ærunarum Christi consideratio ad hunc omnium exoptatissimum effectum confert? Nulla equidem alia in re magis suam exferit efficaciam & virtutem. Evangelista veteris testamenti Jesaia, ne dicam de aliis, doctore, Messiam omnes afflictiones animi & corporis, quas universas novi fœderis Evangelistæ ne recensere quidem potuerunt, ad delenda nostra peccata, exstinguendam Dei iram, & reatum peccati tollendum in se suscepisse cognoscimus. Ejusque vires huic maximo operi pares fuisse, cum nudus homo ad genus hominum redimendum se non obtulit; sed persona, quæ præter naturam humanam divina gavisus est natura, ut sibi afflictiones & facta humanæ nature appro-

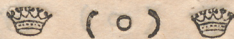
appropriaret, iisque pondus adderet. Quodsi quis autem in iis
 pie considerandis totus sit occupatus, quos animi motus, eos-
 que gratissimos in eo excitari putemus : cum ea hominum
 est indoles, ut desiderio felicitatis teneantur? Is itaque hi-
 storiam mortis Christi, ejusque finis mente contemplans, ex-
 hibitas ipsi promissiones avide arripit, nuntio isto salutari
 delectatur, & evitandi mala, è contrario infinita bona obti-
 nendi spem capit. Quæ spes fiduciam demum gignit, cum
 de bono obtinendo certus evadat, Quid autem est, quod
 dubitet, magnum redemptionis opus susceptum feliciter esse
 peractum? Sua enim resurrectione Salvator noster abunde
 demonstravit, se partim iræ divinæ satisfecisse, partim infer-
 ni portas effregisse, imperiumque Satanae sustulisse. Et cum
 Deus & infinite bonus, & veracissimus, & justissimus est: nul-
 lum remanet dubium, quin Christus opus satisfactionis per-
 fecerit, hominesque DEO reconciliaverit. Qua fiducia ita-
 que animus impletus Christum apprehendet, & quo gaudio,
 natura enim fiduciæ ita est comparata, infinita bona, morte
 Christi ipsi parta intuebitur, sibi que vindicabit? Sic saluari in
 Christum acquiescit fide, & verum corporis Christi mem-
 brum evadit. Attendite quæso A. O. O. H. quot, & quales af-
 fectus, sive motus animi grati & ingrati hoc modo in ani-
 ma Christo addictorum oriri possint. Se iram divinam, o-
 mniaque malorum & pœnarum genera evitasse lætatur; pec-
 cata remissa, jura filii DEI parta, seque cælorum hæredem factum
 gaudet. Cumque majestatem divinam omnium perfectio-
 num & felicitatum complexum & fontem intuetur: amore in
 illo intensissimo fertur, qui consideratione beneficiorum à
 DEO filio redemptionis opere & à spiritu sancto, collatione
 vilium credendi sancteque vivendi exhibitorum intenditur,
 deque animo testatur gratissimo. Quemadmodum autem
 peccata & auctorem peccati, diabolum inquam, status miseri-
 mi sui & afflictionum ac mortis Christi, quem diligit, acerbis-
 simæ unicam causam omni & capitali prosequitur odio: sic
 reliquos homines ætiori amicitia vinculo, ob communem
 stipi-

stipitem alterum Adamum Christum conjunctos, benevolo &
 fraterno amplectitur amore. Hi & alii sunt salutare illi
 animi motus, quos seria passionis ac mortis Jesu Christi con-
 templatio excitare potest ac debet. Et hæc sunt piæ medita-
 tiones his quadragesimis instituendæ, à quibus modo
 dicti fructus expectari possunt. Utinam nos omnes, his &
 aliis ejusdem generis impleti affectibus, præsentis dies, quos
 ecclesia voluit festos, devote celebraremus. Vos autem Ci-
 ves & Commilitones Optimi! admoneo, hortor, quidquod præ-
 cor, ut, quemadmodum sub meo regimine vosmet externe
 exhibuistis bonos & tranquillos, id quod non sine insigni a-
 nimi motu & lætitia prædico: sic non in his actibus solum
 externis agere pergatis, quod vestri est officii; sed ut etiam
 DEO, Redemptori que vestro debitum præstetis honorem, &
 præsens tempus quadragesimale seria pœnitentia aliis-
 que Christiano dignis virtutibus
 peragatis.

P. P. Sub Sigillo Rectoratus

Dabam d. 28. Februar. Anno Christi MDCCXLV.

appropriaret, iisque pondus adderet. Quodsi quis au-
pie considerandis totus sit occupatus, quos animi m-
que gratissimos in eo excitari putemus: cum ea
est indoles, ut desiderio felicitatis teneantur? Is-
toriam mortis Christi, ejusque finis mente contem-
hibitas ipsi promissiones avide arripit, nuntio in-
delectatur, & evitandi mala, è contrario infinita
nendi spem capit. Quæ spes fiduciam demum gi-
de bono obtinendo certus evadat, Quid autem
dubitet, magnum redemptionis opus susceptum fe-
peractum? Sua enim resurrectione Salvator nost-
demonstravit, se partim iræ divinæ satisfecisse, par-
ni portas effregisse, imperiumque Satanae sustulisse.
Deus & infinite bonus, & veracissimus, & justissimu-
lum remanet dubium, quin Christus opus satisfaci-
fecerit, hominesque DEO reconciliaverit. Qua fi-
que animus impletus Christum apprehendet, & qu-
natura enim fiduciæ ita est comparata, infinita boni
Christi ipsi parta intuebitur, sibi que vindicabit? Sic
Christum acquiescit fide, & verum corporis Chr-
brum evadit. Attendite quæso A. O. O. H. quot, &
fectus, sive motus animi grati & ingrati hoc mo-
ma Christo addictorum oriri possint. Se iram di-
mniaque malorum & pœnarum genera evitasse lat-
cata remissa, jura filii DEI parta, seque calorum hærede
gaudet. Cumque majestatem divinam omnium
num & felicitatum complexum & fontem intuetur:
illo intensissimo fertur, qui consideratione bene-
DEO filio redemptionis opere & à spiritu sancto,
vilium credendi sancteque vivendi exhibitorum in-
deque animo testatur gratissimo. Quemadmodum
peccata & auctorem peccati, diabolum inquam, stati-
mi sui & afflictionum ac mortis Christi, quem diligit
fimæ unicam causam omni & capitali prosequitur
reliquos homines ætiori amicitia vinculo, ob eo

